

Délibáb- ünnep...

Minden település készül Szent Istvánt ünnepelni, s megy a versengés, hogy melyik település mekkora közéleti szereplőt hívott meg az ünnepre. Ilyenkor a haknizó színészek is jól járnak, mint a cigány virágárús a temető előtt halottak napján. Mert bár nincs pénz semmire az önkormányzatoknál a nép kenyere, azonban cirkuszára a pályázati pénzekből jut. Szent István napjára a fél ország jó alaposan felönt a garatra, rózsaszínben látja még a feketét is, a polgármesterek pedig boldogok, hogy lám, ismét jól érezte magát a nép. Magyarországon ugyanis manapság ilyen hangulatban „ünneplik” Szent István augusztus 20-át. Elhangoznak az ünnepi beszédek, mindenki hasonlítgat múltat és jelent, legtöbben pedig a szónokok közül saját érdemeiket és az Orbán-kormány hatalmas lépéseit emelik ki. (Az ellenzék a kormány ócsárlásában éli ki ünnepi hangulatát, s tán még azt is bebizonyítják, miszerint: Szent István is antiszemita volt. A másik ellenzéki párt esetleg zsidóbérencnek, Róma talpnyalójának titulálja ismét... ki tudja ebben a politikai káoszban...) Valódi jelentősége viszont alig van ennek az ünnepnek. Mint karácsonykor a vásárlás, Szent István ünnepén a politikusok önmutogatása helyeződik a középpontba, s elvész az ünnep igazi jelentősége, értelme. Mindenfelé így vagyunk manapság. Csak a külső, a hazug, de hangzatos szavak, a díszlet fontos. Ami pedig

mögötte van, az szálnalmas és gyalázatos. Magyarországon.

Igaz, lesz minden... Szent Jobb körmenet, rendezvények a fővárosban, és este a tűzijáték. De mi marad az emberek fejében erről a napról, ennek a napnak a jelentőségéről, Szent Istvánról? Semmi. Csak a másnapi politikai háborúskodás arról, ki mit mondott a porfészekben, ahová meghívták, ki, kinek üzent a szónoki emelvényről, s ki mennyire volt hazaáruló, nemzetellenes, antiszoc stb...

En már rettegek ezektől a magyarországi ünnepektől, mert ilyenkor a kellemes érzések helyett nyomasztó és idegesítő mehetnékje lesz annak is, aki nem politizál...

Lehet, hogy csak én látom ilyen sötéten a magyarországi közállapotokat? Lehetséges, hogy igazi, lelkesedés tör fel Szent István napján a népből, s a politikusok őszinték lesznek, igazat beszélnek majd, s másnap az ellenzék a kormánypártokat, ezek pedig az ellenzékét dicsérik meg a nemzeti összetartozás jegyében? Lehet, hogy másnap keresztény Magyarországra ébredünk, ahol a harangoznak Trianon emléknapiján, s nem fognak a keresztény főpapok minden izraelitától térden állva bocsánatot kérni, ha azok fülébe jut, hogy nem mindenki szereti őket? Lehet..., de korántsem biztos.

Ez a Szent István nap is csak olyan lesz, mint amilyen lenni szokott... szemfényvesztő ünneplés, sok-sok hazugsággal, politikai háborúskodással sok pénzért, amiből sokat zsebek lehet tenni... Ha nem így lesz, bocsánatot fogok kérni két hét múlva... de ez sem valószínű...

S. Gy.

A Volt egyszer, hol nem volt két változatáról

(folytatás az első oldalról)

Kedves kutyámmal azonosulva, aki udvaromon békességgel tűri láncát, miközben sok-sok szeretettel és részvétellel szemlélem mindennapjait, s ő hasonlóképpen az enyéimet – nem feledkezve meg arról, hogy „kutyának kinn a helye”, illetve a nagy télben arról, hogy „olyan hideg van, hogy a kutyát sem szabad kirúgni a házból” – most megugatom a kenderszakállú embertársaimat.

Mert úgy-e, hogy mennyire jobb lenne ez a világ, ha az olimpia kaszás-kapás-gereblyés emberekről szólna, akik a világot etetik? Ha a parasztember fia volna a traktoros, egyik unokája a kereskedő, másik unokája a könyvelő? A harmadik pedig a számítástechnikus? És a negyedik a tanár, az ötödik meg a kormányfő? A hatodik pedig a hadügyminiszter? És igen, a hetedik a tanügyminiszter, a nyolcadik a püspök, a kilencedik pedig az erdész, a tizedik pedig a rendőr? Eszébe jutna-e a tizenegyediknek, hogy futballból, súlyemelésből, teniszből, boxból, tájfutásból, kártyajóslásból, hiteltelezésből éljen? Azaz: abból, hogy kenderszakállat tesz, hogy még a gyermekkori kedves, öreg kutyája se ismerje fel, hogy ő is a családhoz tartozik?

b.z.z.

Botor zsidók, ostoba Jobbikosok

A zsidó focicsapat, miután kihahotázta magát a holocauston a zsinagógában, hazarepült Izraelbe, ahol már a reptéren végtelenül pofátlan módon azt hazudta a főnökük, hogy a csapat Budapesten nem volt biztonságban. A budapesti rendőrségi szóvivő pedig azt mondta, hogy semmilyen veszély nem fenyegette a focistákat. Talán nem fog a Haarec antiszemitanak nevezni, ha azt mondom, hogy én inkább a budapesti rendőrségi szóvivőnek hiszek... És ez nem az első és nem is az utolsó eset... mármint, hogy nem a zsidónak hiszek.

Igyekeztem mostanáig a dolgok olyan oldalát nézni, amelyben az ember tükörképe, nem pedig a származás kacsint vissza. Igyekeztem csendesíteni azokat, akik sarkosan „A” zsidókat teszik felelőssé minden rosszért, s már-már betegesen keresik a lehetőséget beléjük rugdalni. Azonban rá kellett jönnöm (ismét), hogy a normális ember nem tud lépést tartani azzal a beteges szemlélettel és meghasonlottsággal, a félelemben való élvezkedéssel, amelyet bizonyos zsidó csoportok csinálnak. Azzal sem lehet lépést tartani, hogy a nemzetet, a hazát állandóan aljas rágalomokkal illetik, hogy kollektív felelősséget hangoztatnak, és öregembereket minden tényleges és valós bizonyíték nélkül bevádolnak, a magyar igazságszolgáltatás pedig kapva kap azon, hogy bizonyítási kényszerében elővegye a zsidó Zuroff által megjelölt, besározott vénembereket, akik vagy belehalnak, vagy nem. Magyarán szólva: Efraim Zuroff halálra ítél embereket, és a magyar igazságszolgáltatás végrehajtja a halálos ítéletet, hiszen egy öregembernek a hamis vád és a tárgyalás maga a halál... Be kellene fejezni ezeket a szemét, aljas és az egész nemzetet megalázó vádaskodást, Zuroffot pedig ki kellene tiltani az országból, hiszen a hamis vád itt büntetendő (lenne, ha nem ez a hazug zsidó követné el azt folyamatosan...).

Tehát lehet az ember toleráns, védheti – mert védenie kell - az ártatlan zsidókat, nem kell bele-menni a vézskorszak számháborújába... de maguk a zsidók nem engedik, hogy az ember toleráns és

békeszerető... azaz ember legyen velük szemben, mert ők nem tudnak emberek lenni velem szemben. Ugyanis, ha a nemzetemet gyalázzák és hazudoznak a nemzetéről, azzal engem és apámat, anyámat gyalázzák, akik életüket kockáztatva mentették a ma gyalázkodók és gyűlölködők őseit... Miért kellene nekem eltűnnöm egy alja féreg mocskolódását? Hiszen a szememben, aki anyámat és apámat gyalázza, az alja féreg... En lennék antiszemita? Nem ők a magyargyalázók? Hogyan is van ez?

De nem csak velük van bajom! Bajom van a magyar diliház másik ápolójával, Vona Gáborral és társaival. Bajom van a Jobbikos médiával is. Mert ugye a focistákkal kezdtem... Igen volt egy meccs, egy barátságos mérkőzés. Itt megjelent az elmeháborodott és a sporttól messze lévő elmebeteg Jobbikos csapat, amely kifütyülte a zsidók himnusát, arab zászlókat lengtetett és üvöltözte, hogy „büdös zsidók”... Nos: Emberi viselkedés-e ez egy focimeccsen? Amit a saját himnuszink tisztelete ügyében elvárunk, miért nem adjuk meg másoknak? Mi köze a magyar focirajongónak ahhoz, hogy az arabok és az zsidók milyen háborús viszonyok között élnek. Nem a mi dolgunk. Hiszen addig jó, amíg egymást marják. De sorolhatnám a rengeteg Jobbikos provokációt, a Jobbikos média kettős mércéjét, amelyekkel egyedül a zsidókat szolgálják, hiszen alapot adnak arra, hogy a magyarokat azonosítsák ezzel a kommunisták által kitalált pártformációval, s hazudozhassanak az egész magyar nemzetéről mindent, ami a csövön kifér...

Szóval ez a mostani adok-kapok, ez a zsidó-Jobbik esztelen mérkőzés Zuroffos támogatással sokat árt. A zsidóknak éppen úgy, mint a magyaroknak. A Parlamentben és a közéletben éppen úgy pofán kellene vagdosni a magyarokat gyalázó zsidó képviselőket, mint a Jobbik ostoba bohócaikat, akik vakon és aljasul a nemzet ellen törnek, amikor alapot adnak a másik félnek a magyar gyalázásra... a sajátos zsidógyalázással, amely már átment kereszténygyalázásba is, hiszen ma már a Jobbikos sajtó Erdő Péter bíborost sározta teljes erőbedobással... zsidózva és gyalázva az esztergomi érseket....

Olyan tehát Magyarország, mint a bolondház legveszélyesebb betegeinek körlete. A zsidók és a Jobbik talán egyazon központtól kapott parancsra gyalázza a magyarságot, a kereszténységet, s viszi a világ elé rossz hírünket, amely voltaképpen csak az övék. Csak feltennem a kérdést a kormánynak és minden értelmes szervezetnek, amely magát magyarnak és kereszténynek vallja: - Miért kötelessége a magyar állampolgárnak mindezt túrni? Miért kötelező nekem a zsidók és a Jobbik hóbörgését hallani a hírekben, tapasztalni a netes honlapokon, s miért kötelező nekem, magyar állampolgárnak a kommunista söpredék sajtójából áradó dögszagot szagolni? Miért kell túrnom a liberális hazaárulók vádaskodásait, s miért kedvez az állami vezetés, a miniszterek – akár nyilatkozatok szintjén is – a rágalmozóknak, a nemzetet gyalázóknak? Miért nem vág végre az asztalra a liberális nemzetközi „ajvékolás” ellenére is a magyar kormány, s miért nem tapasztja be mind a Jobbikos gyűlölködő csürhe, mind a zsidó rágalmozók száját a megfelelő törvényekkel? Csak halkan van szerencsém elmondani a kormány tagjainak: - én azért szavaztam – talán utoljára – a Fideszre, s adtam (!) a kezükbe a hatalmat, hogy a nemzet szolgálatában az efféle cselekményekre is világos

és érthető választ adjanak zsidónak és nem zsidónak egyaránt. Ez pedig eddig nem történt meg, amiért neheztelek. Most a félidő után kicsivel újra szólok tehát... szeretnék már végre otthon lenni Magyarországon, ha már ide kellett születnem 1958-ban... Szólok azért is, mert nincsenek már hosszú évtizedeim arra, hogy szavazzak, átverjenek és ismét négy évet várjak... és nagyon elegendem van abból, hogy negyévente hülyét csináljon belőlem egy-egy, szavazatomra hajazó párt. Tehát kérem, tessék mind a zsidókat, a liberális hazaárulókat, mind pedig a Jobbikot lehetőség szerint végrenémetíteni! Mert nem csak nekem van elegendem... és ez azt jelenti, hogy egy európai szinten bármikor ismét megnyilvánuló sajnálatos, de indokoltnak tűnő zsidóellenesség alkalmával nem lesznek sokan, akik saját életük árán is megvédenek a leendő üldözötteket... mert az emberiséget csak kiérdemelni lehet! Megparancsolni lehetetlen. A háború pedig megállíthatatlanul közeledik...

Stoffán György